

Contact צרו קשר English אודות Archive ארכיון חדשות אירועים ותערוכות חדשות הראאות וסוירים Catalogue essays מאמרים בקטלוגים Home

Search

← בין סלידה לאכזבה – על בוגרי תואר ראשון בבצלאל 2015

סמדר שפי Smadar Sheffi

Without a Trace | נעלמים

Posted on August 11, 2015 by Smadar Sheffi

נעלמים היא תערוכה מענינת ואלגנטית המרמזת לאפשרויות הנרחבות הצפונות בהתבוננת בהעלמות הנעשית כמשאלה או כסרח. מדובר באופציה הפוכה מגמה ההולכת וגוברת של נראות: צילומי אבטחה ואינספור צילומים עצמיים המופצים מיידית בכל הרשתות הדיגיטליות, צפייה בלתי מופרעת בחיים של אחרים (בנוסף האח הגדול) ועוד. הניסיון שנעשה על ידי האוצרת קרני ברזילי לקשר את התערוכה לאירועי "צוק איתן", על גילויי המנהחת שנחפרו מעזה לשטח ישראל לא צלח וגם אינו חיוני להצדקת הנושא.

החיבורים בין עבודות של הינדה וייס, ירון לפיד, תמר נסים, רמי מימון וליליאנה פרבר דקים, נימים של רגישויות יותר מאשר מכנה משותף. יופיה שלהתערוכה טמון ברוח פואטית, מהורהרת השורה על כלל העבודות וחולשה באלו בהם נמתח מושג ההעלמות עד התמוססות, או גרוע מכך מתאהב בעצמו. ב **Files Inventory** של ליליאנה פרבר הצופים מוזמנים לעמוד מול מסך ולהשיב על שאלון שכביכול משרטט אופי, כמבחן פסיכולוגי, אך מפתה את המשיבים לשקר בשל שלל תשובות אבסורדיות או מוזרות. הבחירות מודפסות בשורות מקוטעות, כטקסט שירי במדפסת סמוכה פעולה שיש בה את הקסם של מדע בדיוני ישן: מדפסות הן כל כך טריוויאליות וכמעט מובן מעליו שאיש לא ישמור את הדף. העבודה מתייחסת למסורות של כתיבה אוטומטית מתחילת המאה העשרים אבל כאן מעבר למיקריות המילים מודגשת האנונימיות של הכתבים (ואם נרצה נחשוב על "מות המחבר" כשם מאמרו של חולנד בארת מ 1967), והאנונימיות הנלווית להעלמות הפיזית של כתב היד מנף חיוני. מאידך היא מדברת על הצבירה של ידע אודותינו, בניית פרופיל, המורכב מטפל ועיקר, שהופך לצל המלווה משתמשי מדיה הטכנולוגית. סדרת התחריטים של ירון לפיד **בבית המשפט** מראה נאשמים המנסים להסתתר מעיני מצלמות. התנוחות משדרות את

המצוקה וחוסר התחלת בפעולה. המדיה, תחריט, מצליחה לנתק אותם מהווה, מסיפור, לטובת התבוננות מנותקת בתנוחה. חוסר האמפטיה הנלווה לניתוק מתבהר לצופים תוך כידי ההתבוננות כתבונה, לא נוחה, על עצמם.

ההתכתבות בין הטכנולוגי לפואטי, נושקת לעיתים למיסטי, עומדת במרכז עבודת הווידיאו היפה של ירון לפיד **שואבת המים**. לפיד שהה בכפר בפרובנס ולפני נסיעתו התוודע לאזור ב Street View של גוגל. ובין היתר ראה אישה שהלכה לאיטה עם שקיות ניילון כבדות לצד דרך כפרית ופניה לא טושטשו, כפני שאר הדמויות על ידי האלגוריתמים של גוגל. בזמן שהות התחקה על עקבותיה. הסתבר שמדובר באשה הבאה מרחוק, ברגל, למלאימדי יום בקבוקי פלסטיק ממעין הנובע בכפר. הווידיאו עקב אחר האופן בו היא מוכרת לא מוכרת לבני המקום, כלומר עד כמה גם דמות מוחשית יכולה להיות רוח רפאים.

הרשמה לקבלת פוסטים במייל

אנא הכניסו את כתובת המייל שלכם ושימו לב: כדי לסיים את תהליך ההרשמה עליכם לאשר את המייל שתקבלו מהאתר

כן, אני רוצה לקבל עדכונים

Join The Window mailing list

To join The Window mailing list please type your e-mail address and confirm. Note: you will receive notifications only after you confirming an e-mail sent to you from The Window

Please add me to the mailing list

ארכיון ביקורות – החלון

- August 2015
- July 2015
- June 2015
- May 2015
- April 2015
- March 2015

- February 2015
- January 2015
- December 2014
- November 2014
- October 2014
- September 2014
- August 2014
- July 2014
- June 2014
- May 2014
- April 2014
- March 2014
- February 2014
- January 2014
- December 2013
- November 2013
- September 2013
- August 2013
- June 2013
- May 2013
- April 2013
- March 2013
- February 2013
- January 2013
- December 2012
- November 2012
- October 2012

ירון לפיד, מתוך בבית המשפט

באמנת המערבית נושאות מים מופיעות כבר בציור יוני מוקדם וקלאסי ודוגמאות מאוחרות כללות עבודות מפתח כמו נושאת מים של ז'אן דמינק אנגר בציור **האביב** מ 1856. באופן מעניין מדובר בדימוי ואיקונוגרפיה שמוצגת גם על ידי שני המגדרים – כך למשל נושא המים מסיבילה של וולאסקז (1619). לפיד משתמש בזיכרון הקולקטיבי כדי לחדד את הדיסוננס בין הדימוי הרומנטי של נושאת המים כשמים הם דימוי לחיים וטוהר לבין אישה, שמהלומות החיים ניכרות בה, הממלאת בקבוקי פלסטיק. המפגש איתה, שיחה קצרה עם האמן, שגם היא מתורגמת היא רגע בו האישה, שהיתה דימוי בלבד, שנראה בזכות

The water carrier ירון לפיד

טכניקה מתחכמת, הופך לממשית, לפאטית, עצובה. נגיעה בדימוי קלאסי יש גם ב**אבשלום** של הינדה וייס. וייס צילמה עצמה, שעה תפוס בסבך ענפים ונראה תחילה כחיה או בטבע. שם העבודה כשם בנו המורד של דוד המלך שכאשר הוא נמלט מצבא אביו שעה-רעמתו נתפסת בעץ האלה והפרד עליו ישוב המשיך לדהור. הסיפור אינו על העלמות או הסתרתן אך העבודה של וייס עוסקת בהעלמות ההפרדה בין גברי ונשי, כשהיא בתפקיד אבשלום, וגם מרמזת לסיפורי היטמעות בטבע. הכוונה למטמורפוזות כמו במיתולוגיה היוונית, המוכר ביותר על דפנה הנמלטת מאפולו והופכת לעץ. טשטוש המחיצות בי חי לצומח מתקשר לשאלות של הכלאות לשינויים אפשריים באופן בו אנו מבינים מקטלגים את העולם.

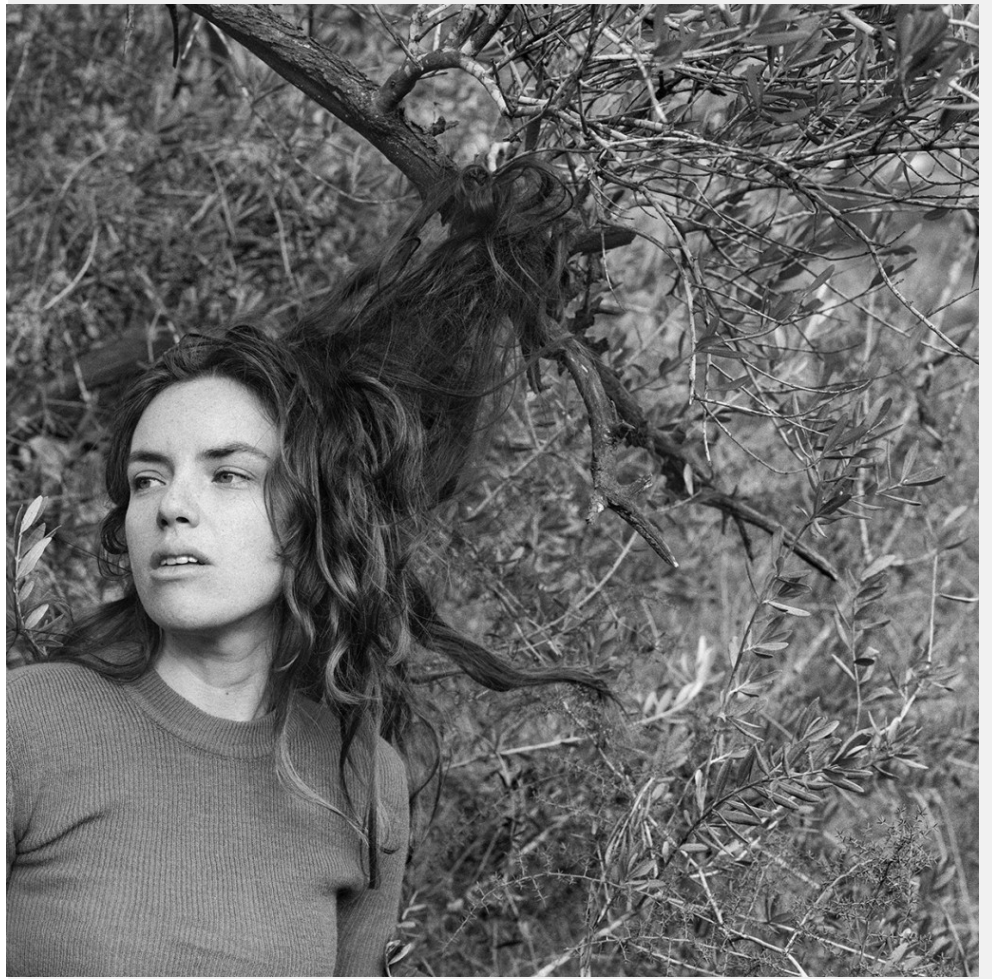
בידיאו **היונה** תמר ניסים פועלת במתח בין הנוף היפה המצולם ללוחות בטון עצומים שמוריד מנוף וניכר שהם עומדים לשנותו דרמטית. מבחינה זו העבודה מדברת על נכחות יותר מאשר על העלמות. הלוחות, האסוציאציה הראשונה לגביהם היא גדר ההפרדה, הם לוחות למיגון. הסרט צולם, לדברי האמנית, ימים ספורים לאחר סיום מלחמת צוק איתן בסתו 2014. הטקסט הנלווה לקוח מ"לדות באה באש" (שערך אבא קובנר), ספר מכתבי ילדים שראה אחרי מלחמת ששת הימים ובהם אמונה בתום מצב הלוחמה.

הקבץ העבודות של רמי מימון הוא החמצה. מימון מכסה אובייקטים ומצלם אותם אך מה שאמור להיות אניגמטי הופך תלוש (עם דמיון מפתיע לציורים של לארי אברמסון).

אפשר היה להסתפק בצילום כפול של דיוקן אישה, עם עיניים סגורות ועם עיניים פקוחות, עבודה בה השימוש בשני הדימויים יוצר חוסר איזון מעניין והשאלה היקן הסגירות – ההסתרת רבה יותר אכן עלה. המבט נראה כמסתר יותר מאשר הדיוקן עם העיניים העצומות והכתפיים הזקופות כמו הצהרה.

אוצרת: קרני ברזילי

סדנאות האמנים – גלריה ת(א)עשייה, רח' האומן 26, א.ת. תלפיות, ירושלים
שעות פתיחה: א' ה' 10:00-19:00, ו' 10:00-13:00

הינדה וייס, אמשלום

תמר ניסים. היונה

רמי מימון

נפתחה ההרשמה לקבוצת סיורי אמנות לעונת 2015-2016 . ראו פרטים בעמודת ההרצאות והסיורים באתר .

הרשמה לניוזלטר הפירסומי השבועי של "החלון" בנושאי אמנות, אירועים ותערוכות חדשות – www.smadarshoffi.com/?p=925 (הרישום נפרד מהרישום לבלוג)

הערות/הארות אנא כיתבו ל thewindowartsite@gmail.com

Without a Trace

Without a Trace (Ne'elamim) is an elegant and fascinating exhibition, hinting at the broad possibilities encoded in observation and the consequent voluntary or involuntary disappearance. Disappearance is the option opposing our ever increasing visibility thanks to the proliferation of security cameras and infinite selfies disseminated through the digital networks, peeping undisturbed at the lives of others (à la "Big Brother"), and more. However, there is no call for curator Karni Barzilay to attempt to link the exhibition to last summer's .Operation Protective Edge

The water carrier, Yaron Lapid

Fine threads of sensitivities connect between works by **Hinda Weiss, Yaron Lapid, Tamar Nissim, Rami Maymon** and **Liliana Farber** more than a common denominator. The beauty of Without a Trace lies in its thoughtful poetic spirit dominating the exhibition overall; its only weakness is in works in which the concept of "disappearance" is stretched beyond the limit, or even worse, in which the work falls in love with itself

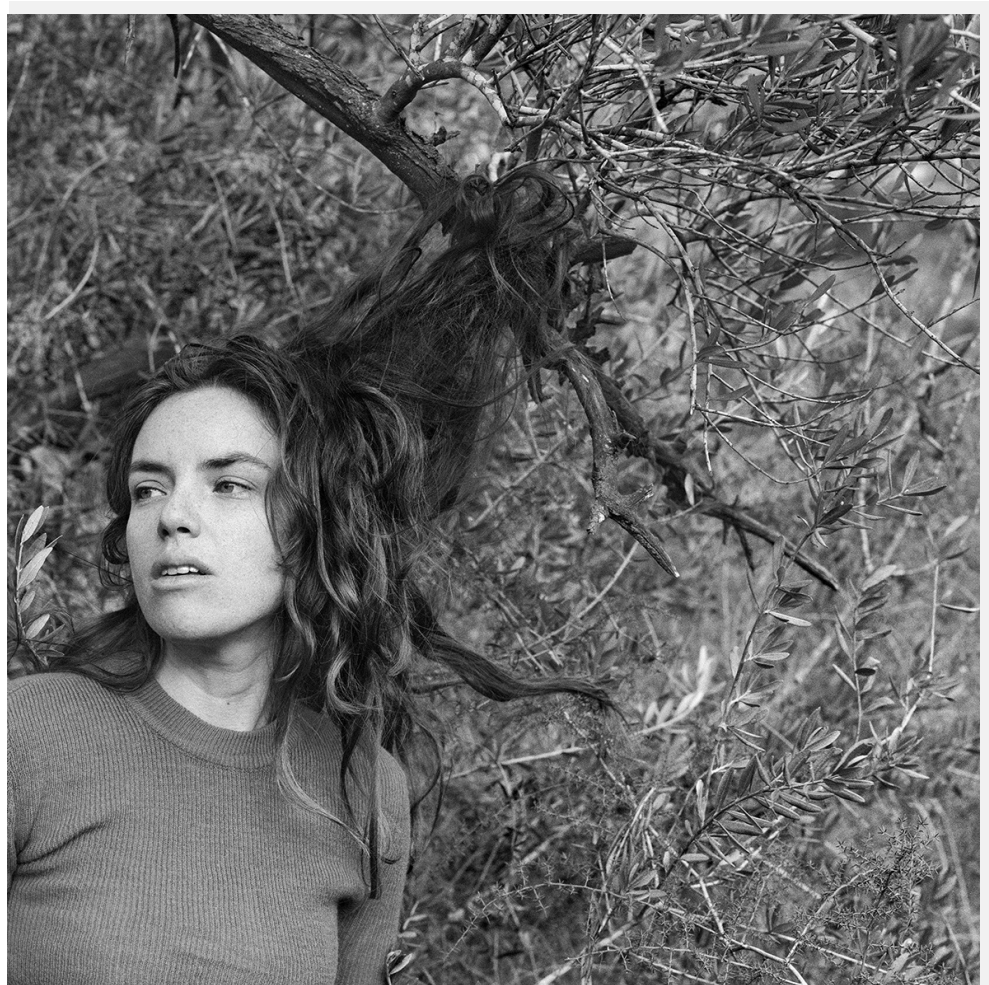
In **Liliana Farber's** Files Inventory, viewers are invited to stand facing a screen and respond to a questionnaire that suggests a psychological personality analysis. The answers are printed on an adjacent printer in ragged lines like a poem. The work refers to automatic writing traditions of the early 20th century, but emphasizes anonymity (as in Roland Barthes' concept of the "death of the author" published in 1967). The anonymity is accompanied by the physical disappearance of handwriting from the landscape of daily life. On the other hand, it speaks of the accumulated data about us, transformed into a shadow accompanying users of .social networks

Yaron Lapid's etchings in his *In Court* series depict accused attempting to hide from the camera. The etching medium detaches them from the present, from narrative, in favor of alienated observation. The lack of empathy accompanying the alienation becomes clear to .viewers as an uncomfortable insight about the self

The correspondence between technology and poetry interfacing at times with the mystical is pivotal to Yaron Lapid's lovely video art, *The Water Carrier*. In preparation for an artist's

residency in a village in Provence, Lapid used Google's Street View to become acquainted with the area before his trip. Among other sights, he spotted a woman walking slowly along a village road carrying heavy plastic bags, her face not blurred by Google's algorithms. During his stay, **Lapid** sought her and found out that she comes a long way every day to fill plastic bottles with water from a village spring. The video followed the way in which she was both familiar and unfamiliar to the locals, i.e., exploring to what extent a concrete figure could be a .ghost

In western art, the figure of the woman water carrier appeared in early Greek and Classical painting, with later examples of key works such as Ingres's *Spring* (1856). It is intriguing that the iconography can be represented by male or female, thus, for example, Velazquez's *Water Carrier of Seville* (1619). Lapid uses collective memory to sharpen the dissonance between the romantic image of carrying water, in which water represents life and purity, with the Provence woman filling up plastic bottles, bearing signs of a hard life. The encounter with her, a short conversation with the artist in translation on the video, shows the moment in which the pictorial image which was visible thanks to sophisticated technology, becomes concrete, full .of pathos and sadness

Absalom, Hinda Weiss

Hinda Weiss's "Absalom" evokes classic imagery. Her photograph of herself, her hair entangled in branches, looks at first like an animal in nature. The title is the name of King David's rebellious son, whose mane-like hair was caught in a terebinth tree, while the mule he was riding continued to gallop away, leaving him hanging. This work is not a story of disappearance of the figure but it undermines separation between masculine and feminine. Weiss, in the role of Absalom, hints at metamorphoses as in Greek myths. Blurring the divisions between flora and fauna give rise to associations of issues of hybridization and .possible changes in the way we understand and catalog the world

Curator: Karny Barzilay

Jerusalem ArtCube Studio, Artists' Workshops, 26 HaUman Street, Talpiot Industrial Zone,
Jerusalem

:Join the mailing list for Window's weekly informational advertising newsletter

www.smadarsheffi.com/?p=925

Comments – please write to thewindowartsite@gmail.com

  84 people like this. [Sign Up](#) to see what your friends like.

.Bookmark the [permalink](#) [צילום](#), [פיסול ומיצב](#), [וידאו](#). This entry was posted in

← בין סלידה לאכזבה – על בוגרי תואר ראשון בבצלאל 2015

[סמדר שפי](#), [החלון](#), [אומנות ישראלית](#), [אמנות ישראלית](#), [Israeli Art](#), [The Window](#), [Smadar Sheffi](#)

.Proudly powered by [WordPress](#)

Smadar Sheffi